

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 21/16-11/09

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום רביעי, ח' בכסלו תש"ע (25/11/2009)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
סגן ומ"מ ראש העיר	ד"ר בוקי צי"ש
ס/ראש העיר	עמירם מילר
משנה לראש העיר	איציק יואל
משנה לראש העיר	אורן כהן
חבר המועצה	יאיר אברהם
חבר המועצה	עו"ד מנשה אליאס
חבר המועצה	גיא בן גל
חברת המועצה	אתי גן-אל
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חברת המועצה	נורית חסון-לוי
חבר המועצה	אהוד לוי יובל
חבר המועצה	ארנון לוי
חבר המועצה	אברהם מולה
חברת המועצה	עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו
חבר המועצה	צביקה צרפתי
חבר המועצה	שמעון פרץ

חסרים:

עו"ד איתן צנעני

ס/ראש העיר

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אבי בן חמו
מבקר העירייה	אליעזר פירשטיין
גזבר העירייה	שגיא רוכל
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
יועץ משפטי	עו"ד אלון בן זקן

ע/ראש העיר	חזי ברזני
יועץ תקשורת	איתי גונאל
ע/מנכ"ל	מיכל טל
מנהלת אגף הכנסות העירייה	דבורה הררי

ישיבת מועצה שלא מן המניין - 25.11.2009

על סדר היום :

1. אישור צו הארנונה לשנת 2010.

1. אישור צו הארנונה לשנת 2010.

יהודה בן חמו: ערב טוב, ברוכים הבאים לישיבת מועצת העיר. אני מבקש מכולם לשמור על השקט. הנושא היום הוא נושא אחד על סדר היום, צו הארנונה. סדר הדיון יהיה כזה שהגזבר יציג את צו הארנונה, אנשי אגף הכספים, דבורה הררי מנהלת אגף הארנונה יחד עם שגיא ישלימו את התמונה. לאחר מכן אם תהיינה שאלות לחברי המועצה, כמובן שניתן זמן לשאלות, לאחר מכן זמן לתשובות ולאחר מכן להצבעות. אני אגיד את דבריי לאחר השלמת הדברים של הגזבר. בבקשה.

שגיא רוכל: ערב טוב. צו המיסים שלנו לשנת 2010 כולל 4 נושאים. עדכונים ובקשות להעלאות חריגות בסיווגים שונים אותם נציג. סיווגים חדשים אותם אנחנו מציעים להכניס לצו, גם הם יפורטו. שינויים שונים בהגדרות צו המיסים, מרביתם תיקונים טכניים ותיקונים מתחייבים, חלקם כבר הצגנו בשנה קודמת, ובקשה להעלאה חריגה של תעריף ארנונה בשיעור של 3% מעבר ל-1.63% כפי שמוצג בצו המצורף. הנושאים שעומדים לפנינו לדיון, אני אתן את רשות הדיבור לדבורה להציג את עיקרי הצו, ואני אסיים אחריה.

דבורה הררי: במסגרת הבקשות לעדכונים והעלאות חריגות, אנחנו מבקשים להעלות את תעריף הקרקע החקלאית והקרקע הנטועה עצי הדר, הקרקע למכירת מכוניות חדשות וישנות, תחנות הדלק ומפעלי בטון זו בקשה חוזרת שאנחנו מתמודדים איתה גם השנה, הקרקע התפוסה כמובן, תחנות הדלק כנלווה לבקשה להעלאת התעריף לתחנות. מפעל חדש מעל 7,000 מטר אנחנו מבקשים להעלות את התעריף. קרקע תפוסה שצמודה עם מבנה התעשייה - גם בקשה להעלאת תעריף.

בפרק שנוגע לבקשה להוספת סיווגים חדשים, אנחנו מבקשים לחזור ולפנות למשרד הפנים בבקשה לאשר סיווג חדש של מפעל תעשייה בתעריף מדורג שבו יהיה ביטוי גם לגודל עד 2,500, מ-2,500-5,000, מ-5,000-7,000, מ-7,000-7,000, וה-7,000 יהיה התעריף הנוסף שקיים בצו. זאת אומרת, אם היה לנו היום במפעלי תעשייה רק שני תעריפים שהיו בין 1 ל-7,000 ומ-7,000 ומעלה, היום אנחנו מבקשים להוסיף עוד שני תתי סיווג שיביאו לידי ביטוי את הגודל, ובצדו הפחתת תעריף מהתעריף העיקרי.

שגיא רוכל:

מטרת הסיווג הזה, לעודד ולמשוך מפעלי תעשייה חדשים לעיר. בקשה נוספת היא מוסדות חינוך, מכללות, בתי ספר פרטיים בגין המטרים שמעל 3,000. כיום יש לנו בצו סיווג אחד שהוא איננו מותנה שטח והוא יקר יותר. אנחנו מבקשים להוסיף מדרגה על מנת שוב, לעודד אם וככל שתהיינה פניות מהסוג הזה, לעודד אותם באופן שיינתן להם זול יותר.

דבורה הררי:

בנקים וחברות ביטוח לרבות מנהלות, יחידות סמך ומרכזי תמיכה, אני חוזרת ומציינת, יש לנו תעריף של בנקים, הרחבנו את ההגדרה עם האפשרות לתת גם למנהלות ויחידות סמך שיבואו להקים את הארגונים שלהם בתחומי העיר. מדרג תעריפים לפי גודל. זאת אומרת, שיתאפשר ככל שארגון כזה יגיע והוא גדול, יש שם מדרגות ביניים, לא מיד לתעריף העיקרי הגבוה אלא מדרגות ביניים תומכות ומעודדות.

כנ"ל יש תוספת למבנה מסחרי, בקשה תוספת סיווג. שוב, למבנים מסחריים שבהיקפים גדולים. גם דירוג ביניים על מנת לעודד אותם ולאפשר להם לקבל תעריפים מופחתים ביחס לגודל. ככל שהם גדולים יותר יהיה להם,

שגיא רוכל:

פה אני רוצה לציין שבכל אחד מהסיווגים האלה אין למעשה

הפחתה וגריעת הכנסה מהכנסות העירייה הנתונות היום, אלא רק, וזה למעשה לא חל על אף עסק קיים כיום, לא נותנים הנחה והפחתה לאף עסק קיים. המטרה היא במפורש למשוך ולעודד עסקים גדולים חדשים ועתירי שטח, לבוא ולאכלס את האזורים שלנו.

דבורה הררי:

בקשות לשינויים בהגדרות מיסים, הנקודה הראשונה היא - בקשה חוזרת. לטעמנו ולידיעתנו יש משפט שהוא איננו רלוונטי, הוא נכתב שם לאורך שנים, אין לו שום משמעות, אנחנו נוהגים אחרת. בקשה לשינויים בהגדרה לאותם שטחים שאינם למגורים - ואנחנו כאן מתכוונים לשטחי התעשייה והמסחר שכיום מחויבים, שטחי העזר, באופן שווה, בלי התייחסות לאחזקתם בחלק היחסי של השימוש העיקרי. וזה משהו שאנחנו חושבים שצריך, ואנחנו חוזרים פה על בקשה לשנות את אופן השיטה, באופן שהחיוב של שטחי העזר והשטחים המשותפים יהיה שווה וזהה לשטחים העיקריים. מי שמחזיק מעט - יחויב במעט. מי שמחזיק בהרבה - יחויב בהרבה. אנחנו מקווים שזה יאושר.

שגיא רוכל:

חיוב כזה יהיה הוגן יותר ושוויוני יותר כלפי המחזיקים מהמצב הקיים היום.

דבורה הררי:

בקשה נוספת זה הכללת רחוב מסוים שהוא נמצא במובלעת של אזור 3, ושיוגדר גם הוא כאזור 3. אנחנו נעבור על הבקשה באופן מהיר, כי כל הפירוטים וכל ההסברים מופיעים בחומר שנשלח לכל חברי המועצה לעיון.

בנושא הקרקעות אנחנו מבקשים להעלות תעריף מ-9 אגורות למטר ל-11 אגורות למטר. בקרקע למכירת מכוניות, אנחנו סוברים שצריכים לייקר אותה מ-10.62 ל-18 שקלים למ"ר. קרקע צמודה שהיא מוגדרת אצלנו בצו בתעריף שאין לו בסיס,

שגיא רוכל:

רגע, גם התעריף הקודם וגם זה, מדובר בסיווגים בתעריפים מאוד-מאוד נמוכים יחסית לאזור, שהכוונה למעשה, יחסית לאזור התעריפים האלה הם מאוד-מאוד נמוכים. גם במכירות וגם בקרקע החקלאית.

דבורה הררי:

הקרקע הצמודה, מבוקש תעריף להעלאה ל-5 שקלים למ"ר עד שנגיע לתעריף השווה לקרקע תפוסה. מפעלי תעשייה מעל 7,000 מטר אנחנו מבקשים לייקר אותם, לאחר שהם קיימים בצו כ-10 שנים והם היו אבן שואבת לאותם מפעלים קיימים מעל 7,0001 מטר. אין תעריף כזה בארץ, אנחנו חושבים וסוברים גם ביחס לבדיקת הסביבה ש-40 שקל לאחר שנהנו מסבסוד כל כך גבוה לאורך כל כך הרבה זמן, אנחנו מבקשים להעלות אותו ל-40 שקל למ"ר לאותם מפעלים עתירי שטח מעל 7,000.

שגיא רוכל:

גם אחרי העדכון הזה עדיין זה יהיה התעריף האטרקטיבי ביותר שיהיה קיים בארץ בקטגוריה הזאת.

דבורה הררי:

תחנות הדלק, כפי שאתם יודעים זה תהליך שאנחנו מתמודדים איתו לאורך מספר שנים, יש אפילו למיטב ידיעתי עתירה בעניין הזה. אנחנו מבקשים שני דברים: אחד - להעלות אותו או לתעריף מכסימאלי בשירותים ומסחר ותעריף מכסימאלי בקרקע תפוסה. או תעריף אחיד גם לקרקע וגם למבנה של 328.22 שקל. אנחנו חושבים שאם יאושר התעריף השני, הוא בהחלט יביא לידי ביטוי את ההכנסה שצריכה להיות מהארגון הזה.

כאן אנחנו מפרטים את אותו ריווח מדרגות שדיברנו עליו לגבי מפעלי תעשייה חדשים, אם מישהו זוכר, אנחנו כיום מתנהלים עם 2 מדרגות. אחת - עד 7,000 ו-7,000 ומעלה. אנחנו מבקשים לרווח לאותם מפעלים חדשים שייכנסו לעיר, אחרי ה-1.1.2010 ב-2 מדרגות נוספות: אחד עד 2,500 יהיה בתעריף של 106,

מ-2,500 עד 5,000 תעריף מופחת של 74.3. מ-5,001 עד 7,000 נמוך מ-74.3 ל-53.07, ומ-7,000 ומעלה קיים תעריף נוסף שבגינו גם מבוקשת ההעלאה.

מוסדות חינוך - כרגע יש לנו תעריף אחד שאין לו מגבלת שטח ואנחנו מבקשים שוב לגרום לארגונים שמתעניינים להקים מוסדות בעיר הזאת, גם אינסנטיב חיובי להגיע הנה ולאותם ארגונים גדולים ששטחם יעלה על 3,000 מטר, אנחנו מבקשים לתת תעריף מבוקש מופחת. כמו שגיא אמר, זה ארגונים שאינם כך שעדיין לא נגרמה שום הפחתה מרמת ההכנסות הקיימת.

בנקים וחברות ביטוח לרבות המנהלות - לרבות המנהלות ויחידות הסמך זו תוספת לסיווג קיים. אתם מבחינים שכרגע אנחנו מבקשים הפחתות לאותם ארגונים עתירי שטח במדרגות שבין 2,500 ל-5,000, ומ-5,000 ומעלה. שוב, זה ארגונים שאינם קיימים בעיר, אנחנו מקווים שהם יגיעו, וככל שיהיו גדולים, הם ייהנו אם יאושר תעריף מופחת.

גם לסיווג שקיים לגבי משרדים, שירותים ומסחר אנחנו מבקשים לדרג את הסיווג הזה, באופן שגם כאן יהיה ביטוי לגודל של הארגונים האלה, ואם הם יבואו אנחנו נתברך בהם.

אני חוזרת לפירוט קצר לגבי הגדרות אזורים וסוגי בניינים, אנחנו הרחבנו כבר בעבר וזו בקשה חוזרת להורדת השורה הזאת, ולכן אנחנו חוזרים עליה גם השנה. הגדרות שטח לחיוב שאיננו למגורים - הרחבנו, וביקשנו לתקן משהו שלדעתנו דורש תיקון, לגבי אותם ארגונים שאינם מגורים לחישוב יחסי של שטחי עזר ביחס לשטח העיקרי. ורחוב גדעון, שאנחנו מבקשים להחזיר אותו לאזור שלו כאזור 3, כי הוא מובלעת שלדעתנו היא מובלעת שדורשת תיקון. זהו.

שגיא רוכל:

תודה. צו המיסים שכולל את מה שהצגנו כאן, הוא בתוספת העלאה חריגה הוצג בפניכם. אנחנו מבקשים את אישורו.

יהודה בן חמו:

תודה רבה. מה שרציתי להוסיף לדברים שנאמרו פה קודם ע"י שגיא ודבורה, זה להפנות את תשומת לבם של חברי המועצה לכמה נתונים עובדתיים שיהיו בשנה הבאה. יהיו שינויים משמעותיים שלא תלויים בשולחן הזה. אם נרצה או לא נרצה, לצערנו השינויים האלה יהיו. חלקם לצערנו, חלקם יכולים אפילו להיות בחלקם חיוביים.

בשנה הבאה אנחנו נצטרך לשלם יותר ב-9.2 מיליון ₪ שכר, בעקבות ההסכמים הקיבוציים שנחתמו בין ההסתדרות לבין השלטון המקומי. בשנה הבאה אנחנו נאלץ לספוג קיזוז של 2.7 מיליון ₪ בתחום הרווחה. החלטות שאם מישהו יתעמק בחוק ההסדרים שאושר בכנסת, המשמעות היא לכפר סבא 2.7 מיליון ₪ פחות ברווחה. בנושא של איכות הסביבה אנחנו נידרש בשנה הבאה לשינויים בדמות של 5.25 מיליון ₪, בעקבות שינויי ההסכמים בנושא הניקיון כ-750 אלף ₪, בנושא האשפה 3.5 מיליון ₪, ובנושא של גינון אני מדבר גם על תוספות של שטחים שנוספו לנו, וגם בעקבות השינויים, אפילו אני לא מדבר על כל התוספות, אני מדבר יותר על השינויים שיהיו בעקבות המכרזים. שמירה ואבטחה 1.5 מיליון ₪, פארק 0.8 כולל שלב ב', ביוב יותר לכיוון מכון הטיהור 2.3 מיליון ₪, ועוד כ-2.5 מיליון ₪ בנושא של מימון.

גם אם היינו לוקחים את ההחלטה שהמליצו הגורמים המקצועיים, הגענו לוועדת הכספים לאחר שאפילו התגבשנו להחלטה של תוספת של 5% מעבר להחלטת ועדת הכספים של הכנסת, לאחר התייעצות נוספת עם חברי המועצה וגם עם

הגורמים המקצועיים אנחנו מבקשים להוסיף 3% בתוספת להחלטת ועדת הכספים של הכנסת, וזאת על מנת להגביר שוב את המוטיבציה ולהציב רף גבוה שוב, לאנשי אגף הכספים על מנת שיוכלו לעמוד ביעד שאנחנו מציבים.

שמעון פרץ: כולל המדד?

שגיא רוכל: כן.

יהודה בן חמו: ה-1.63.

שגיא רוכל: המדד היה גבוה,

יהודה בן חמו: כמובן שבעוד כ-3 שבועות בערך אנחנו נידרש להצביע על נושא התקציב. בנושא הדיון של התקציב אתם תוכלו לראות עד כמה השמיכה היא קצרה בכדי לכסות או להכיל בתוכה את כל הפעילויות של העירייה. למעשה, כל התוספות שאנחנו מבקשים לא יכסו את ההוצאות הצפויות, את כל מה שאנחנו צופים בשנה הבאה. ואנחנו למעשה צופים חוסר משמעותי מאוד גם אם נגדיל את ההכנסות וגם אם נגדיל את הארנונה, בגלל השנה הכלכלית שתהיה שנה מאוד-מאוד קשה. ללא ספק אנחנו נצטרך בשנה הקרובה לנקוט בצעדים לא פופולאריים על מנת לנסות ולהגיע גם בשנה הבאה לאיזון תפעולי, שזה היעד המרכזי, להזכיר לכולם, יעד שמחד גם לא לפגוע בשירותים שאנחנו נותנים לתושבי העיר ומאידך לנסות ולהגיע למכסום ההכנסות בכדי שנוכל לעמוד בציפיות ובסטנדרטים שהורגלנו אליהם.

אני מבקש להביע בשם השולחן הזה, אני בטוח שבנושא הזה לא יהיו קואליציות ואופוזיציות, אלא כולם גם יחד יתאחדו סביב הערכה שנעשית באגף הכספים ע"י כל הצוות הניהולי בכלל של העירייה. אבל בהחלט גם לגזבר וגם לדבורה הררי ובאמצעותם לכל העובדים שעושים את המלאכה הקשה הזו. אנחנו נמצאים

במצב שאגף הארנונה עובד בצורה מאוד-מאוד יעילה, הוא מגיע בדרכו שלו גם לארנונה שוויונית. מי שזוכר את כל הרעש סביב הנושא של המדידות, אני בהחלט סבור שמדידות צריכות להיעשות על מנת ליצור שוויון בין משלמי הארנונה. היו סיטואציות, עדיין יש מקרים שאנחנו כל פעם מגיעים אליהם מחדש על מנת לתקן את העיוותים, אבל היו מקרים שבזמנו כשבנו את הבניינים דווח על מספר מטרים לא נכון, והתיקונים באים בדמות המדידות אבל בשיתוף פעולה עם בעלי הנכסים, בתיאום, בהרבה מאוד הסברה והבנה, ובכך הם מצליחים להגיע גם לארנונה שוויונית יותר וגם למכסום הכנסות העירייה.

אני מציע שנפתח את הדיון בפני חברי המועצה. הבנתי שגיא צריך לצאת, אז הוא יהיה הדובר הראשון ולאחר מכן עמירם.

גיא בן גל:

אני מתנצל, אבל ההתחייבות שלי בבית הספר שבו אני מלמד מחייבת אותי לצאת מוקדם יותר היום, בנסיבות פדגוגיות. אנחנו התלבטנו, חברי סיעת הירוקים קיימנו דיון פנימי משלנו ובחנו בעומק את ההצעה. שני הנציגים של הסיעה, ד"ר אמיר גבע ואתי גן-אל בוועדת הכספים אחרי שבנו את ההצעה שנדונה יותר לעומק בוועדה הזו, כי זו תפקידה, הגיעו למסקנה שיש מקום להתנגד להצעה כפי שהיא מוצעת כרגע. מאחר והם אנשי הכספים מבחינתנו, אני מדבר בשמי ובשם נפתלי, שהאוריינטציות המקצועיות שלנו הן קצת אחרות, אנחנו כמובן מקבלים את ההמלצה שלהם. ולכן סיעת הירוקים הערב, אני מניח שחבריי ירצו להשלים חלק מהדברים שלי אחר כך, יאלצו להצביע נגד הצעת הארנונה כפי שהיא מוצעת הערב.

אני רוצה להסביר למה. בהנחה שאנחנו, וכך אני מבין, נצביע פרק-פרק, כלומר, אנחנו נצביע בנפרד על עניין העלייה, שזו

הבעיה המהותית שיש לנו איתה, ואם שאר הסעיפים נצביע
בנפרד, אז עם שאר הסעיפים אין לנו שום בעיה ואנחנו למעשה
כמקשה אחת נתמוך בהם. מה שיקל עלינו למעשה לתמוך בחלק
אחד של ההצעה ולהתנגד לחלק האחר, ואני רוצה להסביר את
ההתנגדות לחלק האחר. לא לפני שכמובן, אני כבר לא בשנה
הראשונה מברך את דבורה וגם את שגיא, זה לא סוד שאגף
הגבייה בכפר סבא עושה עבודה טובה. אגף הגבייה וההכנסות הוא
נקרא היום?

נורית חסון-לוי: טובה מאוד.

ומוסר התשלומים בעיריית כפר סבא הוא גבוה לא רק כי תושבי
כפר סבא יחסית הם מה שנקרא תושבים צייתניים, מה שגם נכון,
כולם יודעים שיש רשויות שיותר קשה לגבות בהם כספים. אבל
כשבצד השני גם יש את הגובה שעושה את עבודתו נאמנה ובצורה
יסודית ומקצועית, אני אומר את זה בתור מי שמשלם בעצמו
בהוראת קבע את חשבון הארנונה שלו, יש עם מי לעבוד בצד השני.
הייתי צריך להטריח את עצמי פעם אחת למשרדים שם, לחתום על
כמה ניירות, להסדיר את זה בבנק, ומאז כל התקשורת ביני לבין
אגף ההכנסות בעירייה מתנהל בדיווח חד כיווני של העירייה
אליי, שאומר לי מה אני צריך לשלם, ובזה נגמר הסיפור. זה לא
מובן מאליו. יש רשויות שהדברים האלה לא מתקתקים, יש
רשויות שבהן הבירוקרטיה הזאת היא לא יעילה. ולפחות
בפריזמה הזו שמי שכן בוחן את העירייה בעין ביקורתית לא אחת,
אני יכול להגיד שלמיטב ידיעתי העבודה נעשית בצורה טובה ואף
טובה מאוד.

מבחינת האופציות שעמדו בפניך יהודה, כראש עיר ובפני הנהלת
העירייה, אנחנו נהיה פופוליסטיים אם נגיד שאנחנו יכולים

גיא בן גל:

להתעלם מהעובדה שמדינת ישראל בעצם משיתה עלויות בעלות הרבה יותר גבוהה כלפי הרשויות המקומיות. זה לא סוד שיש פיחות זוחל שלא התחיל השנה, הוא רק החמיר השנה, בכל מה שקשור להעברת הכספים ולקיצוץ בתקציבים הארציים של משרדי הממשלה השונים כלפי הרשויות, באופן שמכביד על קופת הרשות. אני רק סבור, ואני חושב שחבריי מסכימים איתי, שהאופציה שהעירייה בחרה היא אולי האופציה הקלה יותר. קרי, ברור שעל הפער הזה של אובדן ההכנסות צריך לגשר באיזושהי דרך. אתם בחרתם בדרך של הכבדתם נטל המיסים על התושבים, שהיא אופציה לגיטימית, כאופציה אחת.

אנחנו סבורים שאפשר היה, לא יהיה ריאלי לבוא ולצפות לעשות את הדבר השני, שזה להעמיק עוד יותר את ההכנסות, כי קביעת הארנונה היום עומדת על היקף גבייה של כמה? 94%. לבוא ולהגיד לדבורה הררי יופי של עבודה דבורה, אנחנו רוצים שנה הבאה 98%, לא יהיה ריאלי. הפער במונחים של הגדלת ההכנסות, גם האופוזיציה היא לא פופוליסטית לבוא ולהגיד 'לא מעניין אותנו מאיפה תביאו את הכסף, תגדילו את ההכנסות שלכם'.

לכן האופציה השלישית שאנחנו סבורים שאולי בה היה צריך לנקוט, ולא דווקא להגדיל את נטל הגבייה, זה מה שהעירייה טענה שבגללה היא רצתה להימנע מהדבר הזה וזה באמת שינוי במפרט השירותים העירוניים שמסופק. כלומר, לכאורה גם העירייה הציגה את זה בהודעות שלה לתקשורת. האלטרנטיבה לעצם הכנסת יד יותר עמוקה לכיסי התושבים במונחים של העלאת תעריף הארנונה, היתה לפגוע בחלק מהשירותים העירוניים שהיו מסופקים. כי הכסף לא צומח על העצים, נטל התשלומים הוא גבוה יותר, היה צריך לעשות...

עכשיו פה, אנחנו קטונו מלהכתיב לעירייה איפה ובמה היה צריך לקצץ. החלטות קשות, החלטות כואבות כנראה היו צריכות להתקבל אם האלטרנטיבה הזו היתה נבחרת. הטענה שלנו, שבתקציב עירייה שהוא מעל ה-400 מיליון ₪ בשנה יש איפה לחסוך, יש מאיפה לקבל החלטות כואבות לגבי קיצוץ. כשהדברים האלה נוגעים ברמה הארצית יש מקרים שחותכים באופן רוחבי, מה שנקרא 'קיצוץ פלאט', זאת היתה אפשרות אחת. העירייה היתה יוצאת בהצהרת מדיניות שמאחר והיא לא רוצה לפגוע בכיסי התושבים, מה שאנחנו סבורים שלא היה צריך לעשות, היא מכריזה על קיצוץ רוחבי בכל אגפי מחלקות העירייה - זו אפשרות אחת. אפשרות שנייה - זה לקבל החלטות אולי יותר קשות. כלומר, להגיד בהגדרה 'גופים עירוניים מסוימים ואגפים עירוניים מסוימים לא יסבלו מקיצוץ כי', סתם בתור דוגמא, אנחנו לא נקצץ בנושא חינוך ורווחה כהחלטת מדיניות, אבל כן ישלמו את המחיר אולי אגפים אחרים. לא כי הם פחות חשובים, כי בקביעת סדר העדיפות העירוני אנחנו סבורים שיש דברים שיש מקום לקצץ בהם והם ישלמו את המחיר הנקודתי השנה בגלל המצב הקשה, ויש אפשרות שלא. לכן בראייה שלנו, שאנחנו כן מתיימרים לראות אותה גם בצורה אחרית, הגם שאנחנו לא בדרג מקבלי ההחלטות, והגם שאנחנו לא חלק מהפורום המחליט והביצועי בעיר, אנחנו חושבים שהיו יכולות להיות עוד אלטרנטיבות שהיו יכולות להיבחן יותר לעומק. במובן הזה יהיה מי שיטען שאולי העירייה עשתה לעצמה עבודה במרכאות קלה קצת, בזה שהיא בחרה באופציה של הגדלת נטל המיסים על תושבי העיר. ואני לא אומר את הדברים האלה רק כדי שימצאו חן בעיני אוזניהם של יושבי העיר, כי הרי אף אחד לא אוהב לשלם

יותר מיסים.

אני גם מאמין שאולי, אני אומר 'אולי', כי אני לא יכול להתחייב, אם העלייה המתבקשת היתה נמוכה יותר מהשיעור היחסית גבוה שמוצע הערב, עוד יכול להיות שחברי האופוזיציה מטעם סיעת הירוקים היו בוחנים אולי בחיוב אפשרות לתמוך. כלומר, עלייה של 1% שאפשר להגדיר אותה כעלייה סמלית, או של 1.5%, אולי אפילו 2%. אנחנו כן סבורים, אני לא מתחייב, אני רק אומר ברמה התיאורטית. העובדה שמדובר בעלייה כל כך דרמטית, ורבותי, אני לא צריך להכביר במילים, כולכם יודעים את זה. לדעתי כולכם מסכימים. עלייה של קרוב ל-5% על משק בית ממוצע היום במדינת ישראל היא לא עניין של מה בכך. אני חושב שכולנו פה מבחינת חברי המועצה מצבם החברתי כלכלי הוא טוב, ואפילו למעלה מזה. הרבה מאוד משקי בית חווים שנה לא קלה. במדרג שבין פגיעה מסוימת, שגם אותה אם היו חושבים טוב איך היו מצמצמים אותה בין מפרט שירותים עירוני מסוים לעומת פגיעה קולקטיבית בכיס הכלכלי של כל תושבי העיר, אני סבור אם ההחלטה היתה בידי, אם ההחלטה היתה בידיים שלנו, היינו בוחנים את החלופה השנייה. כמובן שאנחנו נכבד כל החלטה גם אם היא תתקבל בניגוד לדעתנו.

יהודה בן חמו:

אני אחרוג טיפה מהנוהל, אני אענה לך לפני שאני אעביר את זכות דיבור לעמירם מכיוון שאתה אמור לצאת. אני רק רוצה להעיר שתי הערות. קודם כל, אם היינו מקבלים את ההצעה איך שאתה אומר לקצץ, ליצור את התעדוף של העיר, חינוך, רווחה או כל תעדוף כזה, חד משמעית היית פוגע בשירותים העירוניים. זה חד משמעית.

שתיים - לא אמרתי שאנחנו לא הולכים לעשות צעדים. אני חושב

שהצעד הכי פחות פופולארי זה לבוא לתושבים. זה הכי פופולארי. כי נבחר ציבור מעדיף לא לעלות, ועשינו צעדים לא פופולאריים על מנת לנסות ולהגיע למכסימום של יכולת לתת שירותים טובים עם ניהול מקצועי ומתקדם.

אל לנו להתעלם מהשינויים המשמעותיים, וכולם בלי יוצא מן הכלל, אני הייתי שבוע שעבר בפורום 15 הרשויות נטולות המענק, וזו היתה פגישה עם שר הפנים, אין רשות אחת שלא מלינה על ההתנהלות הממשלתית, במיוחד השנה. כל שנה, זה היה כמו שהגדרת, פיחות זוחל, הולך וזוחל. השנה גם השינויים של תאגידי מים וביוב שעדיין עלינו לא משפיעים אבל זה בדרך, אל לנו לחשוב שאנחנו נקבל את הפטור הזה לאורך זמן. איציק עשה עבודה מאוד טובה בעניין הזה, היות והוא היה אז יו"ר הנהלת מפעל המים מול כל הגורמים המקצועיים, אבל בהחלט לדעתי ההחלטה הולכת וקרבה שהיא תשפיע עלינו באופן משמעותי, די אם נסתכל רק ביישובים הסמוכים לנו. אנחנו מעלים באחוזים הנמוכים ביותר.

ואני אומר עוד פעם, עם ההחלטות הקשות שיבואו ויבואו, ובהחלט הן לא הכי פופולאריות כי נצטרך לעשות בקרב ארגון העובדים צעדים משמעותיים. עם כל זה, זה לא היה מספיק, היינו נשארים בדפיציט. גם אם ניקח עכשיו את התוספת של ה-5% ולא 3%, וגם אם ניקח את הצפי של עסקים חדשים שיתחילו להניב לנו בשנה הקרובה, אנחנו עדיין נהיה איפשהו שם בין ה-6-7 אפילו הפסימיסטים מדברים על 10 מיליון ש"ח דפיציט. לכן אני בא ואומר לטענות שלך, אני אטען כלפי אחרים בסוף, גם הנושא של הקיצוץ הרוחבי חד משמעית היה פוגע בשירותים הניתנים לתושבי העיר. וגם הנושא של בכל קונסטלציה שאתה לא תעלה

בכדי לאזן, בכדי לבוא ולהסתכל על הגורמים המקצועיים, לבוא ולהטיל עליהם מטלה להביא איזון תפעולי בסוף שנה הבאה, מה שאנחנו בצדק עושים את זה כל תחילת שנה, היינו צריכים להגיע לתוספת עם צעדי התייעלות, עם צעדים דרסטיים במשך השנה, של תוספת בין 8% ל-10% על מנת שנהיה שווים. על מנת שבשנה הבאה נוכל להגיד 'הסתכלנו להם בעיניים, עשו עבודה קשה, לא נרד מה-94% אבל לא נגיע ל-98%', כמו שאתה אומר, אבל בהחלט אנחנו היינו צריכים להעלות באופן משמעותי.

יש לנו עוד כמה וכמה רעיונות איך נצטרך להגדיל את ההכנסה בשנה הבאה. בכל זאת, חתמנו על לא מעט היתרים באזורי התעשייה, אני מקווה מאוד שיהיו קצת יותר. אתם בטח יודעים שאזור התעשייה מניב לנו הרבה יותר מאשר אזור תעשייה או מסחר ומגורים, יותר מאשר ארנונה של מגורים. אז לכן אני מקווה שגם במהלך החודשים הקרובים נוכל להגיע למצב שיהיו עסקים חדשים שיתחילו להניב לנו. תודה, בבקשה אמיר.

אני מקווה להספיק לחזור לתמוך בחלק האחד, ואולי להתנגד לשני. ערב טוב.

גיא בן גל:

אני מבקש ברשותך אדוני ראש העיר, לחזור על כמה מהדברים שאני אמרתי בישיבת ועדת הכספים בהקשר לארנונה. אני רוצה להפנות את תשומת לבם של החברים שהופתעו, אבל חוק ההסדרים הוא לא חוק שרירותי. המספר הזה, 1.63% לא נבחר סתם בעלמא. המספר הזה אמור לייצג את מה שנקרא בלועזית ה... inflation של שנת 2009 פחות או יותר. מכיוון שהנתונים של המדד הם כוללים כל מיני סעיפים שהם לא רלוונטיים לעלויות שעומדות בפני העירייה.

ד"ר אמיר גבע:

המדד השנתי ב-2009 הולך לעלות, אנחנו עוד לא יודעים כמה כי

דצמבר עוד חסר, בערך ב-4%. מתוכו מרכיב של סעיף הדיור שנבנה היום על שכר דירה, שהוא בכלל לא רלוונטי להוצאות של עירייה אלא הוא נופל על אנשים ששוכרים דירות, הוא עצום בתוך המרכיב הזה. שימו לב, המספרים שאנחנו מדברים עליהם בהעלאה ארנונה הם צמודים למדד. אז בעצם בשנה שעברה נקבע בחוק ההסדרים הקודם אחוז מסוים שהארנונה נקבעה, ובעצם הארנונה עלתה במהלך שנת 2009 צמוד למדד ב-4% לכל אורך הדרך. המספר שאנחנו נקבע אותו עכשיו יקבע מה-1 לינואר, האינפלציה הצפויה ל-2010 היא עוד 3%, שזאת תהיה התייקרות נוספת על כתפי הציבור.

פירוש, שאם אנחנו מעלים עכשיו את הארנונה ב-4.63% ועוד האינפלציה של 3% ב-2010, הנטל האמיתי שיפול על הציבור הוא כ-8% במהלך 2010. זהו מספר עצום והוא לא רלוונטי להוצאות שאתה נקבת בהם, יהודה. המספרים שאתה נקבת הם באמת מספרים מדאיגים, ואנחנו נצטרך לדון בהם בשבועיים הקרובים, כשאנחנו מדברים על התקציב של העירייה. יש כמה דרכים כדי לאזן חוסרים, סעיף שמשום מה את המילה הכי יפה שגיאה היא צריך להשתמש בה, הוא לא השתמש בה. הוא דיבר ישר על פגיעה בשירותים כאלטרנטיבה לעליית ארנונה, ויש מילה שנקראת התייעלות. אנחנו בין היתר נצפה שאנחנו נדון ביום רביעי הקרוב בהצעת התקציב, יהיו מספרים שם שגם יהיה לנו איזה נייר שיראה איך העירייה התייעלה בשנה שעברה, איזה הוצאות היא הורידה, במה היא חסכה. זה מאוד חשוב הדבר הזה, מכיוון שהפתרון האחר שבאמת, כל פעם שחסר משהו ללכת לכיס של הציבור, זו באמת דרך קלה ולא נכונה.

מה שכן אמרתי בוועדת הכספים, שמעבר ל-1.63% שבעצם יגרמו

לזה, אם זה מה שהיינו עושים, שזאת ההנחיה, זאת ההמלצה של המדינה בעצם לרשויות מקומיות, ורוב הרשויות אגב מסתדרות עם המספר הזה פלוס 1% או פלוס 1.5%. לא ידוע לי על ערים, אולי אתם יודעים על ערים נוספות, אני יודע שרעננה היא הפעם משהו חריג.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: ראש העין.

ד"ר אמיר גבע: הפעם בגלל העניין של המים יש שם בעיה מיוחדת. אבל לא חייבים לעשות את הדבר הזה. 1.63% זה מספר שבאמת נתן אינדיקציה, אבל אם היינו מסתפקים בעלייה כזאת, שזה באמת הכי פופוליסטי מצדנו היה לומר, זה היה אומר שהארנונה של ינואר 2010 תהיה נמוכה ב-1% מהארנונה של ינואר 2009, כי חוזרים אחורה למספר ההוא. את ה-1% הנוסף הזה, אני אמרתי שאני חושב שמוצדק בהחלט לתת. זאת אומרת, ההמלצה שלי היתה מעבר ל-1.63%, 1% נוסף. מעבר לזה, אני הייתי הולך לכיוון של התייעלות, ולראות איך מתייעלים ולנסות להסתדר.

יהודה בן חמו: תודה. יאיר, בבקשה.

יאיר אברהם: אכן חלק מהדברים באמת אמרתי גם בוועדת הכספים, אבל אני באמת ארצה להדגיש אותם פה. העובדה שהשלטון המרכזי פועל כמעט בחוסר אחריות היא לא חדשה לנו, ואנחנו בעצם אלה שצריכים לקבל את ההחלטות הקשות. אני חושב שבעניין הזה אני חולק על מה שגיא ואתה השגתם בנוגע לחלופות שיש לנו. כי יש לנו לצורך העניין 3 חלופות: אחת - היא להעלות את הארנונה בגובה הנדרש, כמו שאולי ראש העיר טען שאפשר להעלות בין 8% ל-10% כדי לאזן את התקציב. החלופה הקיצונית השנייה היא לא להעלות בכלל ולהיות אולי מאוד פופולרי בציבור, ואז להגיע לאיזשהו גירעון, ואולי בסוף השנה ללכת לממשלה עם הטענות

האלה. אפשר אולי גם משפטית לתקוף את הסיטואציה הזאת שבה חלה על הרשות המקומית האחריות לצאת בהוצאות שהממשלה משיתה עליה. והאופציה השלישית היא לנוע בין שתי האפשרויות האלה. אם אני מבין נכון את מה שאמרתם פה, בעצם יש הסכמה על זה שזאת האופציה שאנחנו מדברים עליה.

ד"ר אמיר גבע: נכון.

יאיר אברהם:

מצד אחד, לבוא ולראות איך אנחנו יכולים לקצץ בשירותים ולהתייעל, ואני אומר שזה שני צעדים שכנראה יתחייבו, גם אם ראש העיר לא מציין את זה. אז אני אומר לכם כחבר קואליציה וכמי שגם בסוף היום אמור לשאת באחריות, אנחנו נדון בשבוע הבא בוועדת הכספים בנושאים שאני מופקד עליהם, ואני לא אוכל לבוא ולדרוש לקיים את פעילויות התרבות, מפעל המוסיקה ושירותים נוספים שאנחנו נותנים כמו העשרה בתחום החינוך שהעירייה מממנת, כאשר אני יודע שאנחנו לא מסוגלים לממן אותם, אבל נוח לי להמשיך ולדרוש את זה, כי זה הציבור שאני מייצג וזה הנושאים שחשובים לי.

וכאן השאלה שעומדת בפנינו היא, האם ה-3% האלה יספיקו כדרישה ראשונית של אנשי הכספים, וחזקה עליהם שהם יודעים על מה הם מדברים, היא להעלות ב-5%, וגם זה, זה רק חלק קטן מהגירעון שייווצר במהלך שנת הכספים הבאה. ולכן הדילמה שלנו היא האם לקבל את ההמלצה של 3%, ובמהלך השבועיים הבאים לראות איך אנחנו מתמודדים עם הירידה בהכנסות או עם הגירעון הצפוי. הדבר האחר שאנחנו צריכים להביא בחשבון שאולי, וזה אולי גם כן מסר גם אליך ראש העיר וגם לאנשי הכספים, שהדיונים של ועדת הכספים צריכים להיות מוקדמים יותר לצו הארנונה, כדי שהחלטה האם להעלות ב-3% או ב-2% או ב-1%

כפי שאמיר מציע, תהיה מספרית, לא אינטואיטיבית. כי נכון לעכשיו, אני אומר עוד פעם, אנחנו שמים את מבטחנו בכס. נומינאלית.

נורית חסון-לוי:

ואומרים שאם ביקשתם 5% וזה מקטין את הגירעון גם רק בחלק ממה שצפוי להיות בשנה הבאה, אז 3% נשמע לנו סביר ואנחנו נתמודד עם המספרים בשבועיים הקרובים. אנחנו גם, אני מניח, שכל אחד עם הנושאים שהוא מייצג, גם יאלץ להילחם ועדיין לשמור על איזושהי מסגרת. לכן נדמה לי שאחד הלקחים שמשמשים אותנו בדיון הזה, זה קודם כל להביא את מסגרת התקציב לדיון בוועדת הכספים וכאן במועצת העיר, ולאחר מכן להיכנס לפרטים באשר למה שמתנהל.

יאיר אברהם:

עוד הערה קטנה אחרונה, קשה לנו לקבל החלטה שהמשמעות שלה היא לייקר את הארנונה לתושבים. זה לא עניין פשוט, וזה למרות אני אומר, שבשנת 2009 לא היתה התייקרות וזה גם כן נתון שמבחינתי בא בחשבון. לא היתה התייקרות בפועל למרות, היה 4% אינפלציה וזה התייקרות בפועל.

ד"ר אמיר גבע:

לא היתה התייקרות בפועל, ולכן אני אומר, משתי הסיבות האלה, אחת מהסיבות שמניתי והשנייה שלא היתה ב-2009, אני כן חושב שצריך בסופו של דבר לקבל את ההחלטה הזאת, והיא לא פשוטה. תודה. אתי, בבקשה.

יהודה בן חמו:

אני רוצה להתחיל אולי קצת בניתוח כלכלי. כשמדברים על העלאה של ארנונה בכסף, אי אפשר לנתק את זה, הצד של ההכנסות מהצד של ההוצאות. אני יודעת שמי שדיבר עד עכשיו מדבר קודם על קיצוץ בשירותים, אחר כך נדבר קיצוץ רוחבי, אחר כך נדבר על קיצוץ שכר עבודה, ואני לא מבינה למה צריך להתחיל מהדברים האלה. הדברים האלה הם הדברים הכי קלים

אתי גן-אל:

לעשייה. קיצוץ רוחבי זה הדבר הכי פשוט, לא צריך להתאמץ, שום דבר, מחליטים 1%,2%, מקצצים. שכר עבודה יש להם ניסיון. עכשיו, השנה, בלי לעשות שום צעד אחר הורדתם 3 ימי חופשה לעובדים, שאני חושבת שזה היה צריך להיות האקט האחרון-האחרון לפני שעושים את כל הדברים האחרים.

לגבי השירותים, למה לקצץ בשירותים? מה קרה? האם בשנה האחרונה או בשנתיים האחרונות ברעננה, בהרצלייה, בהוד השרון היה פחות שירותים מאצלנו? ההפך אני חושבת. למשל, אני יודעת שהרבה אנשים מכפר סבא נסעו לפעולות התרבות של הרצלייה, לא פה. היתה טענה שחסר פה פעולות תרבות.

נורית חסון-לוי: בגלל הבריזה.

אז למה לקצץ בשירותים? האם זה שמועצת רמת השרון 6 שנים החליטה שהיא לא מעלה מעבר למה שמחייב חוק ההסדרים, האם זה אומר ששם התושבים מקבלים פחות מאיתנו? האם מישהו מאיתנו פה בשולחן עשה את ההשוואה? ראה? האם שם פחות תרבות, פחות חינוך? למה לעשות את זה? או אם אנחנו מסתכלים, אנחנו מנפנפים היום עם רעננה. אתם יודעים כמה שנים רעננה לא העלתה את הארנונה מעבר? אז מה, היא נתנה פחות? למה? במה נתנו יותר?

אתי גן-אל:

עכשיו, אני רוצה להזכיר לך כבוד ראש העיר, שבשנים הקשות כשנכנסת ב-2004,2005 ואם אני לא טועה גם ב-2006, כשקיבלת והכרזת בחוצות, מה שהיה נכון, קיבלת עירייה עם חוב גדול וניסית לאזן. ועובדה שאז לא העלו את הארנונה. עם הגירעונות לא העלו את הארנונה. למה? כנראה שאז, ואני אומרת את זה לזכותך ולזכות אנשי העירייה, בשנים האלה באמת חיפשתם כיצד להתייעל, כיצד לעבוד נכון. ועל זה באמת הכובע, כל הכבוד.

ועובדה שזה הסתדר עם כל הגירעונות. היום העירייה לא בגירעון,
אז מה קרה?

אני אלך עוד צעד אחד. שיטת התשלום, בכפר סבא שיטת התשלום
הולכת במטראז' לפי הברוטו, כולל קירות חיצוניים, כולל קירות
פנימיים, חישוב של המטרים כולל מרפסות, חדרי מדרגות וכל
הדברים האלה. איזה פלא, בתל אביב, ברמת אביב ג', באזור
'הא-הא' שמשלמים מסתבר שחברים שלנו משלמים לפי נטו. כי
כל עיריית תל אביב משלמים לפי הנטו. זאת אומרת, דירה של 145
מטר משלמת לפי 107 מטר. עכשיו, נכון שברמת אביב ג', לא
בדקתי אזורים אחרים אני מודה, ברמת אביב ג' המחיר פר מטר
יותר גבוה מאיתנו, אבל לא ב-30%. אני אלך לעירייה קרובה
יותר, עיריית הרצלייה. בעיריית הרצלייה הקירות חיצוניים
ופנימיים לא נכללים. מרפסות פתוחות לא נכללות. חדר מדרגות
משותף בבית דירות לא נכלל. מרתף משותף לא נכלל. חדר כביסה,
מקלט, מחסן שאינו מהווה חלק מהדירה, מוסך לחנייה ומרפסות
פתוחות. כשהם הגדירו חד משמעית מה זו מרפסת סגורה, היא
מרפסת סגורה ע"י חלונות. עכשיו נכון, יש איזה 2 שקלים למטר
בהפרש.

נורית חסון-לוי: כמה הם גובים?

אתי גן-אל: אמרתי, 2 שקלים למטר. אני לא הבאתי את כל החישובים כי לא
ידעתי כמה זמן, זה יותר מדי מסובך. אבל ההפרש יוצא, בנטו
התושב משלם הרבה פחות,

עמירם מילר: יש להם...

אתי גן-אל: תשמע, אני זוכרת את הזמן שסורקין זיכרונו לברכה אמר שאם
לכפר סבא היה את הים שגבו אז כסף, כפר סבא היה גן עדן.
בסדר. זה מה שהיה. עם כל זה, עובדה שעיריית הרצלייה, ואני

אגיד את זה אולי בגלל שאישה מנהלת את זה, לא מבקשת ארנונה תוספת השנה מעבר, לא לוקחת את כל הדברים האלה וזה עובד. וזה עובד יפה והשירותים הם נהדרים.

לגבי כמה עוד דברים שבעצם תושבי כפר סבא אולי לא מודעים לזה. תאריך החיוב בכפר סבא זה ב-1 לחודש, ב-1.1 יש חיוב. בעריות אחרות, ברעננה וברמת השרון זה ב-16. יגידו אנשים 'עוד שבועיים בבנק, בריבית הנמוכה, זה לא הרבה', אבל גרוש לגרוש זה עוד כסף. בהוד השרון זה בכלל ב-30. זאת אומרת, יש עוד חודש שלם שמרוויחים את זה. וזה יפה. זה גם כן, קצת עוד שהולכים לקראת התושבים.

מבחינת ההנחות, למי שמשלם בכפר סבא שנה מראש זה היום 1% הנחה. בכל האזור, במיוחד בהרצלייה 2%. רק הפרש אמנם 1%, אבל בריבית היום בבנקים, בפריים של 2 ורבע, לקבל עוד 1% זה גם כן עוד כסף, זה גם כן הולכים לקראת התושבים. ואני אגיד לך יהודה, בוועדת הרפורמה היה בכפר סבא 2%. אמיר, תזכיר לי, אנחנו אז אמרנו כדי לא לקחת ולהוסיף עוד ארנונה או עוד דברים אחרים, אנחנו החלטנו אז להוריד מ-2% ל-1%. אז הריבית היתה גם יותר גדולה, אמרנו רוב האנשים לא ייפגעו.

ד"ר אמיר גבע: סמנו על זה שאנשים לא יטרחו לבטל את הוראת הקבע,

אתי גן-אל: זה גם נכון. וגם אמרנו שמי שמשלם בהוראת קבע,

יהודה בן חמו: צפיתם נכון, מה אתה רוצה.

אתי גן-אל: נכון.

ד"ר אמיר גבע: כי זה נוח להם.

יהודה בן חמו: נוח להם, נוח לנו.

אתי גן-אל: לא, לא, יש פה גם עניין של, לא סתם כלכלה היא במדעי החברה,

כי יש פה חשיבה כלכלית מתמטית שהיא עם נתונים חברתיים.

יהודה בן חמו:

בואי תתכנסי בבקשה.

אתי גן-אל:

אני מסכימה מבחינת העלאה, אני מצטרפת פה למה שאמר אמיר בארנונה. יש אבסורד אחד, היום כאשר מחייבים לינואר 2010, חוזרים למחיר של ינואר 2009. מה שאמרנו היה נראה לנו הגיוני, שהחיוב בינואר 2010, ואת אמרת לנו דבורה בוועדת הכספים שההפרש הוא בערך 1%, את זה שהוא לא יהיה פחות מינואר 2009. זה נראה לנו הגיוני, כי אל תשכחו גם שהתושבים בעיר, מי שמשלם לאורך ולא מראש, הוא מקבל מה שאמר אמיר, את כל האינפלציה שתהיה. אז אני חושבת שלכן אנחנו לא יכולים 3%, לא 4%, לא 5%. ורצוי באמת לא להיכנס תמיד בכל דבר בשיטה הקלה לכיס של התושב.

יהודה בן חמו:

תודה רבה. בבקשה.

אהוד יובל לוי:

עד לפני 6 שנים היתה תכנית למשוך מפעלים לאזור תעשייה כדי שיהיה מן כספומט כזה שמטפטף כסף. אז את אותו בחור, את אותו ראש עיר, הם היו צריכים לשבת פה היום לטעמי כדי לשמוע איזה יופי. מה שאז כל כך כעסו עליהם שהם נותנים הנחה בארנונה לתעשייה ולאחרים, איזה יופי, האנשים האלה, אני לא חס וחלילה אקרא להם פושעים, אבל איך התייחסו אליהם אז, איך כעסו עליהם גורמים מסוימים. כשמגיעים לתכלס, למשוך תעשייה זה קשה אבל יש בזה ערך. אז היום כבר סבא נהנית מזה שיש גבייה של ארנונה מעסקים. צריך להגיד להם תודה, כי אם הם לא היו זורעים את הזרעים לפני שנים, אז היום גם את זה לא היה לנו. מהסיבה הזאת אפשר לקרוא להם בשמם, מר יצחק ולד ומר רפי סער.

אורן כהן:

אתה יכול להסביר את עצמך? לא הבנתי.

יהודה בן חמו:

עזוב.

אהוד יובל לוי:

יצחק ולד, רפי סער, לקחו החלטה לתת הנחות בארנונה בזמנו למפעלים שיגיעו לאזור לתעשייה, העיקר שיבואו. כעסו עליהם. מאוד כעסו עליהם. אנשים שיושבים פה אפילו בשולחן הזה כעסו עליהם. אבל בעובדה, מפעלים שהם הביאו אז מכניסים ארנונה. כל שקל זה כסף.

בעסקים יש תעריפים בתעשייה באזור שלנו שהם נעים באזור 116 שקל בנתניה, 130 ברמת השרון, יש תעריפים מאוד גבוהים והם עדיין מושכים ואטרקטיביים. למרות זאת, אני בעד הרעיון הזה של לעשות את זה בצורה מסודרת, להוציא צו מסודר שמוריד את הארנונה לתעשייה חדשה, גם לבנקים חדשים, שזה יהיה מסודר. ואני גם דיברתי והתבטאתי בעניין הזה בעבר, שכדי למשוך בנקים ואחרים, חברות ביטוח שיש להם תעריפים ענקיים, גבוהים מאוד, שווה. גם בתעריף המוזל הם ישלמו לנו פי 2 או פי 3 יותר מהתעשייה הרגילה וזה שווה לנו.

מה שלא שווה לנו זה הלחץ שאנחנו מפעילים, חבר'ה, אם תלחשו כל הזמן מסביב אז יהיה לי קשה לשמוע את עצמי. מה שקשה לנו זה הלחץ על האנשים הרגילים, אלה שלא מגיעים לזכאות לארנונה, ודבורה יודעת כי דיברנו על זה לא פעם. הרבה אנשים שחיים מהיד לפה לא יכולים להגיע לזכאות לארנונה, אם זה על 14 שקל,

דבורה הררי: זכאות להנחה.

אהוד יובל לוי:

להנחה בארנונה, אם זה בגלל 14 שקל או אם זה 27 שקל הכנסה עודפת. אז פה אנחנו אומרים מי יותר, מי פחות, מי דל אמצעים וייחנק פחות ומי שחי אחרת וייחנק יותר או שיעזוב את הבית ויעבור מבתיים גדולים לבתיים קטנים, מי אולי יעזוב את העיר בכלל, אם זה מבוגרים, אם זה זוגות צעירים.

יש לנו היום מן מדיניות שהתוצר שלה הוא אחיד. הרבה אנשים לא יכולים לעמוד היום בארנונה בכפר סבא או ברכישת סל השירותים שעירייה צריכה לתת להם, והם עושים את החשבון הכללי, עוברים לעיריות אחרות. רק שזה דבר לא פשוט, לא קל. אולי זוג צעיר שחי בשכירות יכול להרים קלאץ' לנסוע, מי שיש לו בית, משפחה לא יכול לשחרר הנד ברקס של בית ולנסוע.

הבעיה היא, שרובנו פה נישא בעול כי אנחנו כאן עם בתים, עם רכוש ואנחנו נשב כאן. אז אנחנו כן נשלם את ההתייקרויות, במקום שאנחנו נבוא ונסתכל על העירייה ונגיד לה רבותיי, תסלחו לי, כשלי יש אוברדרפט אני לא בא לבנק ואומר 'תן לי כסף' בלי סוף. הבנק זה לא מי שמאזן לי את הפנקס. תתאזנו. וכמובן שיגידו לנו, טוב בוא נקצץ בשירותים, נקצץ בגני ילדים, נקצץ בתרבות, נקצץ בדברים. את הסיסמאות האלה אנחנו כבר מכירים והסיסמאות האלה לא עוזרות. לקצץ אפשר תמיד, כמובן בפנסיונרים, במשכורות שלהם. אפשר לקצץ בכל מקום, לא איפה שצריך לקצץ חס וחלילה אולי באיזה אספלט שעושים אותו פעם רביעית. אז אני כשאני היום אומר מה אני מתרגש, תשב הקואליציה, תחליט כמה היא רוצה להשית מיסים על הציבור, הציבור יסבול. כי סך הכל הציבור כבר היום מבין שיש שאלה, זה לא מה העירייה יכולה לשרת את הציבור, זה מה הציבור יכול לשרת את העירייה. תפתחו את הכספומט, תנו הוראת קבע, רק אל תפריעו. הציבור ישלם, אם זה צעירים שעדיין הולכים לגני ילדים, אז העלות של גני ילדים היא מהיקרות. אמרנו, אז מה? גני יול"א תורמים רווחים מסוימים, אז מה?

קיצוץ של שירותים, זאת אומרת, ששני ילדים בבית אחד בני 4 ו-5 מקבלים דואר ישיר מהעירייה בעלות יקרה מאוד, מקבלים

פרסום. מחלקת חינוך מוציאה פרסום לילדים בני 4 ו-3, מכתב בדואר. 'הבן שלי שיהיה בריא מקבל דואר, הבת שלי הקטנה מקבלת דואר, פרסום, אולי הוא מעוניין. לא מספיקה להם איזו מודעה בעיתון, לא מספיקה להם מודעה ליד גן הילדים. תקציב החינוך צריך ללכת על פרסום.

אני אומר שבאותה צורה רבותיי, אפשר לחסוך את ההתייקרות של 29 מיליון ₪ שראש העיר דורש עבור מחלקת רווחה, סליחה, יש פה כמה? 2.7 מיליון ₪ רווחה, יש כל מיני הוצאות, אגף.

נורית חסון-לוי:

אגף. בואו תעלו את המיסים לכולם, האנשים האלה ייעלמו מעצמם, ההוצאה שלנו ברווחה תעלם. זו הדרך הכי קלה. הרי הרבה אנשים עם ילדים בגיל בתי ספר נעלמים מעצמם לערים שהרבה יותר פשוט לחיות בהן. סך הכל החוצפה של לבוא ולהגיד שישבה הכנסת, ישבו גופי מחקר והחליטו ש-1.63 זה משהו שמוסכם, משהו שמקובל, משהו שהמדינה יכולה לחיות איתו שמתחשב עם הכל, הרי זה לא תופס בשולחן הזה. יש פה חוצפה שאומרת אנחנו רוצים פי 6. טוב, אתם יודעים מה, לא ניקח תוספת 5%, נעשה מערוף, רק פי 3.

אהוד יובל לוי:

זה הפך להיות סוג של שיטה שלאט-לאט המדיניות פה ברורה. להעלות את הארנונה, הארנונה תגרש מעצמה אנשים, ואז אומרת אתי, ומה הציבור מקבל מזה בשורה תחתונה? אני רוצה להגיד לכם שישבה פה תחקירנית או כלכלנית, לצורך העניין הזה כלכלנית פרקטית, ואמרה אתה יודע מה, בשורה תחתונה מכל הכן חדר מדרגות, לא חדר מדרגות, כמה אני משלם או כמה האדם הפשוט משלם בשביל אותה דירה ברעננה ועם אותה דירה בכפר סבא, ברעננה 3,000 שקל ויש להם סל שירותים, בכפר סבא

משלמים 4,000 שקל ויותר על אותה הדירה, ולא משווים בכלל את סל השירותים. אני גם לא מתייחס להוד השרון או לערים אחרות ש-15 שנה לא העלו את הארנונה, אני מתייחס לזה שבהוד השרון למשל הגיעו למקום חמישי בתוצאות הבגרות. באיזושהי צורה הקצאת המשאבים מגיעה לזה שאנשים משלמים פחות ומקבלים יותר.

אז אנחנו היום יכולים להגיד, רבותיי, קואליציה יקרה, תעשו מה שאתם רוצים. היום זה הזמן שלכם, הציבור יסתכל עליכם, אנחנו כמובן נפנה למשרד הפנים, נבקש ממשרד הפנים שעוד הפעם יחזיר אתכם לקרקע, למציאות. אתם תחליטו על התייקרויות, 3%, 6%, 5%, 1%, תשחקו שש בש. יגיע לשר הפנים, אני מקווה שגם השנה הוא יזרוק אתכם כמו שהיה בשנת 2009. גם 2010 אני מקווה מאוד שההתייקרויות שלכם לא יצליחו לעבור.

יש לך עוד דקה.

אבי בן חמו:

תודה. עד 120. יש למשל דו"ח ביקורת של עיריית רעננה, סתם עירייה, עיריית רעננה היא לא משהו, אבל מישהו פעם אמר 'בואו נדבר על מבקר המדינה', אז בואו נדבר על המבקר. כי הרי אנשים פה אלופי העולם בניהול וגם לקחנו את ניהול של איגוד כיבוי אש, איך זה קשור לארנונה?

אהוד יובל לוי:

אני אגיד, איך מבזבזים כספי ארנונה כי הרי אנחנו מעבירים חלק מהארנונה שלנו לכיבוי אש, וחלק מהארנונה שלנו בכיבוי אש נותנת למבקר מינוי חדש, מבקר לכיבוי אש 100,000 שקל עבור טיוטת דו"ח ביקורת אחד בנושא כוח אדם, ומעיר המבקר של עיריית רעננה 'על סמך ניסיוננו כמבקרים זה עשרות בשנים, לא נראה שהמחיר ששולם',

אבי בן חמו:

אהוד יובל לוי:

הסתיים הזמן.

אבי בן חמו:

אהוד יובל לוי: 'נראה לנו שהמחיר ששולם חריג בגובהו'. הוא גם אומר שגם עשו שם מינוי של גזבר שהוא חסר השכלה רלוונטית, לא עומד בתנאי ההשכלה הנדרשים, אבל הוא מקבל גם פי 3 משכורת.

יהודה בן חמו: תודה רבה.

אהוד יובל לוי: אז אני אומר, אם הפארק שלנו עלה 6 ועלה ל-6.5, והוא יקבל עוד איזה 0.7, 0.7 נשמע קטן, בוא נקרא לזה עוד איזה 800,000 שקל. הפארק שלנו לעומת פארק בהרצלייה שנבנה ב-46 מיליון ש"ח שקנו את הקרקע, בנו את הפארק, גמרו את הכל, הוא קצת יותר גדול בפחות כסף. לבזבז כסף אין בעיה, להתאזן קשה. עד שאנשים פה ילמדו להתנהל, הכיס של הציבור ישלם ולציבור אין ברירה. מי שדחוק לא יכול להיגמל.

יהודה בן חמו: תודה רבה. רק הערה ליאיר, הערה לחברים, אמנם יאיר העלה את זה, קחו בחשבון שאת הארנונה עפ"י חוק חייבים לאשר עד סוף נובמבר ואי אפשר להתנהל,

אתי גן-אל: 1 בדצמבר.

יהודה בן חמו: עד ה-30 לנובמבר, ואי אפשר לקיים דיונים של לדעתי תקציב אתה לא יכול לקיים לפני שלפחות מתכנסים עם המשפך לקראת סוף השנה, גם אנחנו עד לפני 6 שנים התקיימו דיונים תמיד. אם אישרו תקציב אז אישרו אותו איפשהו שם במרץ-אפריל, והיו גם תקופות של שנתיים שלא אישרו תקציב. אנחנו ב-6 שנים האחרונות לפני ה-31 לדצמבר מאשרים תקציב, ועובדים מה-1 לינואר פר תקציב מאושר ולא 1 חלקי 12.

נאמרו פה כמה הערות שאני אומר רק בקצרה, כמובן שהנושא של צעדי התייעלות, אמיר, גם אתי דיברה על זה, כמובן שיבואו לידי ביטוי הלכה למעשה בשנה הבאה. לא כל דבר קיבל ביטוי, לא כל דבר קיבל פרסום. אתם תראו את המאזנים של סוף השנה ותראו

ותיווכחו שנעשו פה צעדים משמעותיים, גם תוך כדי תנועה. לא מדובר פה בהנהלת עיר, וסליחה שאני אעיד על ההנהלה ואני אכוון להנהלה הביצועית, בסדר? אני מדבר על החברה שעובדים ביום-יום, קרי מנכ"ל, גזבר, מנהלי אגפים, אנשים אחראיים ויותר מדי רציניים בכדי שהם לא יעמדו ביעדים ובמטרות. אם התנהלנו בהתחלה פר רבעון, היום אנחנו יורדים לרזולוציות שאפילו כל חודש אנחנו מתכנסים ורואים כיצד אנחנו משפרים את החודשים הבאים או את החודש הבא, וכך מחודש לחודש למעשה אנחנו עם היד על הדופק על מנת לבחון שמחד אנחנו נותנים את המענים הנדרשים, ומאידיך אנחנו לא נסמכים ונגררים להוצאות מיותרות, וחלילה לא נעמוד ביעדים.

מראש אמיר, במיוחד לך ולאתי אני יכול לומר שחד משמעית מה שאמרתי שנה שעברה, ואמרתי את זה לא בביטחון מוחלט, אלא מתוך אחד שמציב אתגרים ו... להשיג אותם, ואמרנו שגם בשנה הזאת נעשה צעדים כואבים ונתייעל ונגמור מאוזן, אני לא יכול לומר לכם בוודאות שבשנה הבאה, אני אומר דבר פה בנוכחות מה שנקרא העובדים שלנו, אני לא יכול להגיד בוודאות מלאה שבשנה הבאה אנחנו נבוא לסיכום שנה הבאה ואנחנו נסיים את זה באיזון תפעולי. מהטעמים הפשוטים, כי אני גם ב-6 שנים האחרונות כמעט ולא היה, אני לא רוצה להגיד יום אחד, אבל כמעט ולא היה שבוע שלא קיבלנו מכתבים משרדי ממשלה שמבשרים על קיצוצים. ואני לא יודע איך עונים לאדם עיוור שמקצצים לו 50% מההסעות, תגיד לו סע לכיוון אחד תחזור בטרמפים או אני לא יודע איך עונים לאנשים כאלה. לכן השנה היא שנה שלא רק כפר סבא או לא רק רשויות מסוימות, אלא בגלל ההחלטות, אני לא מדבר, עוד מעט תראו את ההחלטה שמתגבשת גם סביב המועצה

הדתית. אמנם זה לא בשמיים, אבל אם פעם התחלנו עם אחוזים נמוכים, פעם המדינה התחילה עם השתתפות של אחוזים גבוהים ואחוזים נמוכים הרשות, הולכים היום להגיע ל-75% הרשות, 25% הממשלה וזו מדיניות. זה לא רק בשירותי דת, אלא זו מדיניות נוקבת של משרדי הממשלה, וזה לא קשור לש"ס או לא ש"ס או מפלגה כזו או אחרת. זו מדיניות מה שנקרא של שר האוצר, מגיע לצומת הזה, הוא לא יודע לראות דברים אחרים למעט הקיצוצים הרוחביים. אני קטגורית לא מקבל,

אני חושב שזה הפוך, יהודה. 75%, 25% העירייה.

שמעון פרץ:

לא, לא. אני לא מקבל קטגורית את ההחלטות של קיצוצי רוחב, אני מדבר כללית להערות שנאמרו פה, כי לפעמים אתה יכול להעמיק במחלקות מסוימות, לפעמים אתה יכול להוסיף במחלקות מסוימות. צריך במידת המציאות להיות עם הריאליה הנוכחית המציאותית ובהתאם לכך להתנהל.

יהודה בן חמו:

אני מודה לדוברים, ואני מבקש להעמיד לאישור להצבעה בהתאם,

צריך סעיף-סעיף?

ד"ר אמיר גבע:

אנחנו ננסה לפרק את זה לגורמים, אבל יש את המינימום שאנחנו מתבקשים עפ"י ההנחיות את מה אנחנו אמורים,

יהודה בן חמו:

אנחנו מתבקשים לאשר את צו הארנונה של עיריית כפר סבא לשנת 2010 ואת כל החומר המצורף, מה שהוצג במצגת, וגם את פרוטוקול ועדת כספים. אני אעבור ברשותכם סיווג-סיווג. סיווג 763 אדמה חקלאית לפי החומר שמצורף.

אבי בן חמו:

פה אחד.

ד"ר אמיר גבע:

האם אפשר פה אחד? פה אחד, בבקשה.

יהודה בן חמו:

סיווג 765 אדמה נטועה עצי הדר.

אבי בן חמו:

- יהודה בן חמו:** אתה חייב להעלות סעיף-סעיף?
שגיא רוכל: לא.
- יהודה בן חמו:** חבריה, אל תגזימו.
ד"ר אמיר גבע: בוועדת כספים עשינו את זה סעיף-סעיף.
איציק יואל: לא, אבל פה אנחנו מאשרים את החלטת ועדת הכספים.
יהודה בן חמו: שליחה רגע, אני מעמיד להצבעה קודם כל את נושא העלאת הארנונה בשיעור 1.63%,
שגיא רוכל: לא צריך להצביע.
אתי גן-אל: את זה לא צריך להצביע, זה חוק מדינה.
יהודה בן חמו: אז בואו נעמיד את ה-3%, הם יסתייגו.
ד"ר אמיר גבע: אבל הוא רוצה את שאר הדברים?
יהודה בן חמו: סעיף-סעיף?
(מדברים ביחד)
יהודה בן חמו: אמיר ואתי, הבנתי שאתם מסתייגים מה-3%,
ד"ר אמיר גבע: רק מה-3%.
יהודה בן חמו: אז אנחנו נעלה את הצעת ועדת הכספים, אתם תסייגו ב-3% או שנעלה סעיף-סעיף. זה לקרוא את התנ"ך.
נפתלי גרוס: מתנגדים. לא מסתייגים.
יהודה בן חמו: מתנגדים. מה זו הסתייגות?
נפתלי גרוס: הסתייגות זו הסתייגות.
יהודה בן חמו: מה ההבדל? לא, באמת. הסתייגות זו התנגדות.
נפתלי גרוס: ממש לא.
אבי בן חמו: מבקשים לאשר את העדכונים ואת הבקשות להעלאות חריגות כפי שהוצגו בוועדת כספים.
שמעון פרץ: פה אחד.
ד"ר אמיר גבע: פה אחד.

החלטה מס' 149: מאשרים פה אחד את העדכונים והבקשות להעלאות החריגות בצו הארנונה לשנת 2010, כפי שאושרו בוועדת הכספים (פרוטוקול הוועדה מצורף להחלטה).

אבי בן חמו: מבקשים לאשר את הסיווגים החדשים שאושרו בוועדת הכספים.
ד"ר אמיר גבע: פה אחד.

החלטה מס' 150: מאשרים פה אחד את הסיווגים החדשים בצו הארנונה לשנת 2010 כפי שאושרו בוועדת הכספים (פרוטוקול ועדת הכספים מצורף להחלטה).

אבי בן חמו: מבקשים לאשר את השינויים בהגדרת צו המיסים ל-2010 שהיה בוועדת הכספים.
ד"ר אמיר גבע: פה אחד.

החלטה מס' 151: מאשרים פה אחד את השינויים בהגדרת צו הארנונה לשנת 2010 כפי שאושרו בוועדת הכספים (פרוטוקול הוועדה מצורף להחלטה).

אבי בן חמו: עכשיו התוספת החריגה.
יהודה בן חמו: בקשה לתוספת של 3%, מי בעד? ירים את ידו. נכון, בסדר?
ד"ר אמיר גבע: 3% מעל ה-1.63%.
אבי בן חמו: נכון. 3% מעבר ל-1.63%. אברהם מולה, ארנון, שלי, צביקה, אורן, בוקי, יהודה, עמירם, איציק, יאיר, נורית.
יהודה בן חמו: מי נגד? ירים את ידו.
אבי בן חמו: יובל, אתי, נפתלי, אמיר ומנשה.

הצבעה

בעד: אברהם מולה, ארנון לוי, שלי עמרמי-בוזגלו, צביקה צרפתי, אורן כהן, בוקי צ'יש, יהודה בן חמו, עמירם מילר, איציק יואלי, יאיר אברהם, נורית לוי-חסון.

נגד: יובל לוי, אתי גן-אל, נפתלי גרוס, אמיר גבע ומנשה אליאס.

יהודה בן חמו: תודה רבה. הישיבה נעולה.

החלטה מס' 152: מאשרים תוספת 3% בצו הארנונה לשנת 2010 מעבר להתייקרות בסך 1.63% (מצ"ב הצו).

אבי בן-חמו
מנכ"ל העירייה

יהודה בן-חמו
ראש העיר

ריכוז החלטות מועצה מיום 25/11/09

החלטה מס' 149: מאשרים פה אחד את העדכונים והבקשות להעלאות החריגות בצו הארנונה לשנת 2010, כפי שאושרו בוועדת הכספים (פרוטוקול הוועדה מצורף להחלטה).

החלטה מס' 150: מאשרים פה אחד את הסיווגים החדשים בצו הארנונה לשנת 2010 כפי שאושרו בוועדת הכספים (פרוטוקול ועדת הכספים מצורף להחלטה).

החלטה מס' 151: מאשרים פה אחד את השינויים בהגדרת צו הארנונה לשנת 2010 כפי שאושרו בוועדת הכספים (פרוטוקול הוועדה מצורף להחלטה).

החלטה מס' 152: מאשרים תוספת 3% בצו הארנונה לשנת 2010 מעבר להתייקרות בסך 1.63% (מצ"ב הצו).